

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensionistenes Landsforbund Nr. 1103 - 30. årgang

Adresse:**Telepensjonistenes Landsforbund****1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.****Telefon 22 77 69 52, telefaks 22 77 69 55, e-post: kon.telepensjonistene @telenor.com****Landsstyret**

Leder	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14A, 0370 Oslo	tlf. 22 49 46 50
Nestleder		
Sekretær	Einar Heggelund, John Colletts alle 97B, 0870 Oslo	22 18 48 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo	22 50 38 19
Styremedlemmer	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
	Bjarne Ulvang, Myrholtet 242, 5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65
	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 Oslo	22 30 51 02
Vararepresentanter	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes	61 36 00 59
	Sivert Svanes, Venus vei 9, 3226 Sandefjord	33 47 57 25
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Vararepresentant	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer normalt ut 4 ganger i året.

Redaktør: Jahn Hassel, Harry Borthens vei 14, 7040 Trondheim tlf. 73 50 01 67
E-post: janhasse@online.no

Forsidebilde: «Rekonstruksjon av optisk telegraf». Bilde utlånt av Norsk Telemuseum.

Grafisk Produksjon: Lade Offset A/S

Opplag: 3600

Innhold:

Lederen har ordet	3	Løst og fast om litt av hvert	15
Nytt fra Arbeidsutvalget	3	Bodø/Salten presenterer seg	16
Redaktørens hjørne	4	Hamarforeningen 25 år	17
Begynnelsen	5	Invitasjon til selskap	17
Ny giv for norsk telemuseum	6	Livets ettermiddag	18
Et besøk i Sandnessjøen teleutstilling	8	Engsjerte pensjonister i Førde	18
Svalbards første telepensjonist	10	Julemøte på Jeløya	18
Et møte - og farvel	12	Osloforeningen i nye lokaler	19
Telespar blir bank	14	Kundeservice rydder i rabattene	19

Frist for innlegg til neste nr.: 15. mai 2003

Send helst stoff via E-post eller på diskett via posten.

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

LEDEREN HAR ORDET

"Det var det året det var så bratt - - - " Ja, for oss i Arbeidsutvalget følte året 2002 nokså bratt.

Leder og kasserer ble dessverre utsatt for sykdom og for skade, med den slitasjen det innebar for hele utvalget. Siden leder til slutt måtte trekke seg, er det en fordel at jeg som fung. har vært aktivt med i forbundsledelsens oppgaver og arbeid i hele perioden.

I løpet av året måtte Forbundet hele to ganger flytte til nye kontorer - medbringende møbler, maskiner, pc-er, arkivskap, papirer, måtte tackle problemer med ny oppkobling av telefoner og nett mv. En meget slit-som prosess, som ikke minst sekretæren fikk føle tyn-gden av. Den "bratte" følelsen henger nok også klart sammen med usikkerheten omkring forbundets økonomi.

Alle telepensjonister vet hvilken situasjon Telenor nå er inne i: Med spareprogrammet Delta 4, med stadi-ge meldinger om personale som "ikke er disponert", med synkende børsnoteringer og svake resultattall og med innsparinger på mange kanter.

I "Telepensjonisten" nr. 2/2002 klargjorde konsern-sjef Baksaas heldigvis at Telenors pensjonistpolicy fra 1997 videreføres av ham. Men - han underslo ikke at magrere tider i konsernet også må berøre pen-sjonistene. Dette må vi alle ta til etterretning.

Styret har startet det nye året bl.a. med å gjøre opp status for økonomien. Det er nødvendig å se på om det er grep som kan og bør gjøres for å få best mulig utnyttelse av forbundets midler. Dette temaet vil nok

komme på banen igjen i løpet av året.

De siste par månedene er flere av foreningene besøkt. Det er positivt for begge parter å få kontakt og informasjon på en direkte måte, med synspunkter som ikke alltid kommer frem i skriftlig form.

Arbeidsutvalget avlegger gjerne flere besøk, men her vil økonomien sette sine grenser.

Rammen omkring forbundets landsmøte 2. - 4. juni tar til å falle på plass. Innkallingen til Rica Hell hotell, Stjørdal, er sendt ut. Foreningene skal selv ordne med reiseopplegget, og som tidligere må de betale reise og opphold for egne delegater. Styret er meget takknemlig for at Trondheims-foreningen har tatt på seg det praktiske arrangementet. En omfattende jobb som foreningen håndterer fint.

Arbeidsutvalget arbeider videre med detaljene i landsmøteprogrammet. Jeg håper at foreningene ser seg råd til å sende sine delegater til landsmøtet, - og at det blir et godt faglig og sosialt utbytte for alle.

Til videre - lykke til med arbeidet og innsatsen i foreningene!

Gerd Waaktaar Gamst

Nytt fra Arbeidsutvalget

Forbundets økonomiske situasjon

Vi venter på en avklaring av vår økonomiske situasjon. Telenor kvitterte raskt på vår søknad om økonomisk tilskudd med brev der vi ble informert om at en avgjørelse ikke kunne ventes før i slutten av februar. Husleieutgiftene våre til Telenor Eiendom, som skal betales forskuddvis for hvert kvartal, er imidlertid så høye at vi var nødt til å sende søknad om forskudd på det økonomiske tilskuddet i slutten av januar. Vi fikk et forskudd på 1,3 mill. i februar, noe som gjør situasjonen litt lettere på kort sikt. Videre er vi muntlig blitt informert om at vi vil bli innkalt til møte med den nye personaldirektøren i konsernet

for å diskutere blant annet våre økonomiske problemer.

Landsmøtet 2003

En rekke praktiske forhold i forbindelse med vårt landsmøte i Stjørdal til sommeren er nå avklart etter at vår lokale forening i Trondheim har gjort en stor innsats. Innbydelsen til landsmøtet, med nærmere opplysninger om hotellpriser m.m., ble sendt ut i slutten av februar.

Vi arbeider fortsatt med utforming av programmet for møtet. I tillegg gjenstår en del

Fortsettes på side 4

REDAKTØRENS HJØRNE

Det gode menneske - fins det? Får det gode i mennesket blomstre? Jeg skriver 17. mars, kanskje et skjebnedøgn for freden og rettferdigheten i verden. Saddam og Bush er motpoler, og vi står i mellom. Alle trenger å skifte fokus fra 'Ondskapens akse' til 'Godhetens linje'. Kjærlighet og omtanke er sterkere krefter enn ondskap og uvilje. Men kjærligheten må dyrkes.

Som pensjonister ser vi mye som skulle vært annerledes. Eldre pleietrengende trenger verdighet og omsorg, ikke fornedrelse og vanstell slik alt for mange opplever.

Den gode vilje er nødvendig, men er ofte ikke nok til å skape forandring. Innsats etter fattig evne bidrar, men er heller ikke nok. De rike evner mer, de har makt i sine hender og budsjetter. Men også evnen til misbruk av makt. Kjærlighet til penger er et villspor, det er kjærlighet til mennesker hverdagen bør dreie seg om.

Telepensjonister i Førde engasjerer seg i de eldstes kår. Mange pensjonister er uenige i politikernes prioriteringer og mangel på omtanke overfor samfunnets svake grupper. Eldrebølgen er ikke bare et TV-program, det er også OSS. Det er stor kraft i en flodbølge, og det kunne vi bli om vi samlet støttet opp om de sakene som opptar oss mest. Men da må det være

kjærlighetens kraft og ikke egoisme og krav storhet som driver oss.

Telenor fortsetter å bygge ned arbeidsplasser. Det må vel til. Men et sted fins grensen for hvor store innsparinger som kan oppnås før service og konkurransekraft svekkes. Mange sier at servicen er blitt dårligere og Telenor fjernere for kundene. Det er kanskje noe i det?

Våren er her, naturen våkner til nytt liv. Vi kvikner også til når sola og temperaturen stiger. Vi kjenner eldrebølgen i kroppen og føler at vi både kan og vil. Vær aktiv og engasjert som pensjonist og støtt opp om din forening!

Bladet vårt har gått inn i sitt 30. år. Det jubileet skal vi markere i et senere nummer. Økonomien er et problem, særlig tynger utgiftene til porto. Synspunkter på kostnad og nytteverdi kan bli et tema på Landsmøtet i Stjørdal 2. - 4. juni.

Jahn

.....

Fortsettes fra side 3

landsmøteverv som det må finnes kandidater til.

Vi har sendt innbydelse til konsernets nye personaldirektør, Bjørn Magnus Kopperud, som vi håper vil stille opp som hovedforeleser fra Telenor. I tillegg regner vi med at Telenors kontaktperson mot pensjonistene, Maria Stave, vil være tilstede og gi en orientering.

Trondheimsforeningen har også invitert ordføreren i Stjørdal til å foreta åpningen av landsmøtet.

SAKO-arbeidet

Årets første møte i SAKO (Samarbeidskomiteen mellom Norsk Pensjonistforbund og de større pensjonistforbundene i offentlig sektor) fant sted 10. januar. Møtet behandlet i alt 11 saker som i hovedsak dreier seg om økonomiske spørsmål for pensjonistene. Statspensjonistforbundene har et sterkt ønske om større medvirkning i arbeidet mot myn-

dighetene. Det nye Arbeidsutvalget i SAKO skal se nærmere på hvordan dette kan oppnås. De vil også se på behovet for revisjon av gjeldende samarbeidsavtale, samt konsekvenser for sekretariatskostnadene i NPF. Protokollen fra møtet vil bli distribuert til foreningene så snart den foreligger.

Deltakelse i årsmøter/medlemsmøter

Arbeidsutvalget har fått en rekke invitasjoner til å delta med orienteringer i foreningenes årsmøter og medlemsmøter i første halvår. Forbundets leder og sekretær vil strekke seg langt for å imøtekomme disse ønskene fra foreningene som vi setter stor pris på. Vi beklager imidlertid at vi på grunn av krevende arbeid med økonomi-/husspørsmål og forberedelser til landsmøtet, må si nei til en del invitasjoner.

E.H.

BEGYNNELSEN

Telekommunikasjonene vi kjenner i dag har en lang forhistorie. Grunnlaget for utviklingen er behovet for å overføre informasjon over lange avstander. Det er en lang utvikling fra vardebrenning og budstikker til dagens metoder for telekommunikasjon. Her er historien om hvordan det startet.

Norge hadde i førstningen av 1800-tallet et godt utvikla optisk telegrafanlegg. Det strakte seg fra svenskegrensa i sør til Trondheim i nord. Men anlegget var kommet i forfall etter at unionen med Sverige var inngått. Dette telegrafanlegget skulle tjene militære formål og var da naturligvis under militær ledelse. Den 24. desember 1848 blei det ved Kongelig resolusjon gitt regjeringen i oppdrag å legge fram en betenkning og innstilling om oppretting av en telegraflinje fra "et eller annet punkt ved havet til Christiania over Horten og Kaholmen".

Innstillinga blei levert året etter av Marindepartementet etter at marineløytnant C.T. Nielsen (som seinere blei den første telegrafdirektør i Norge), hadde utført oppdraget sitt: "Å gjøre de nødvendige undersøkelser om en påtenkt optisk telegraflinje fra Nevlunghavn til Oslo". Departementet meinte nok at ei slik linje var nødvendig, men torde ikke tilrå et slikt anlegg uten særskilt løyving. Finansdepartementet hadde nemlig uttalt at de summene som var løyvd til "ymse utgifter" ikke burde nyttes til et slikt anlegg "med mindre den omhandlede Foranstaltning måtte fremstille sig som en ved inntrufne og tidligere ikke stedfindende Omstendigheter fremkaldt uoppsettelig Fornød-enhet".

I året 1850 var saka fremme på ny, og løytnant Niensens utgreiing om saka den gangen gikk ut på at de optiske telegrafers tid antakelig var forbi og at en nå måtte tenke på elektriske telegrafer. Nielsen tilrådde å anlegge elektromagnetiske telegraflinjer mellom de "viktigste Steder for Rigets Forsvar". Ennå en gang førte budsjettmessige omsyn til at saka blei utsatt.

Den stadig større utnytting av den elektriske telegraf ellers i Europa gjorde det imidlertid umulig å la spørsmålet kvile lenger. Regjeringen var merksam på at den store utnyttinga av telegrafen i det kommersielle samkvem i andre land begynte å stille de reint militære formål i skyggen. En ny kommisjon ble oppnevnt og la fram sin innstilling i desember 1853.

Innstillinga var et grundig arbeid. Den inneholdt en fullstendig anleggsplan for flere anlegg i en rekke

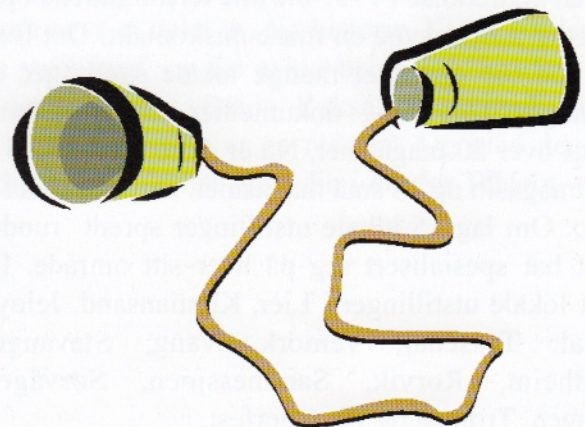
år framover. Innstillinga tok også med de framtidige samband med utlandet. Det blei forutsett at en om ikke lenge ville kunne få samband både med Sverige og Danmark, - gjennom Danmark også med det øvrige europeiske telegrafnettet.

Innstillingen drøfta også spørsmålet om anlegg og drift av telegraflinjer burde bli ei rein statssak, et privat foretak eller et blanda offentlig og privat foretak. Kommisjonen meinte at anlegg og drift av telegraflinjer her i landet burde bli en rein statssak. Regjeringen ga sin tilslutning til innstillinga, men fant av økonomiske årsaker å måtte gå noe langsommere fram enn det som var foreslått.

Det ble avgjort at en allerede i løpet av høsten og vinteren 1854 skulle bygge en kort telegraflinje Oslo - Drammen og utdanne stampersonale som så kunne stå for den videre opplæring av betjening. Som bestyrer av anlegg og drift blei premierløytnant C.T. Nielsen ansatt i august 1854. I oktober var arbeidet med linjen i full gang, og 4 funksjonærer blei tatt inn og fikk sin utdanning i Stockholm.

Den 1. januar 1855 ble linjen offisielt åpnet. Grunnsteinen var lagt - Telegrafverket som bedrift var et faktum. Lite ante vel selv våre første pionerer hvilket viktig og uunnværlig samfunnsmaskineri de hadde vært med på å sette i drift.

Kilde: Telegrafverkets historie
Innsendt av Leif Tønder Johnsen

NY GIV FOR NORSK TELEMUSEUM

Historisk interesserte ildsjeler i Telenor har i årtier samlet på gammelt teleutstyr og laget lokale samlinger og utstillinger. I 1986 innledet Televerket et samarbeid med Teknisk museum for å organisere en egen teleutstilling ved museet. I 1991 ble det tatt initiativ for å systematisere hvordan Telenor burde ta vare på sin historie på en profesjonell måte gjennom å etablere sitt eget museum. Tormod Hermansen opprettet Norsk Telemuseum i 1992 med Eli Hall som direktør

Eli Hall, Terje Ellefsen og Anne Stenberg var nøkkelpersoner som jobbet fram Teleutstillingen i 1986. Siden da har de jobbet entusiastisk for å ta vare på Telenors historie.

Norsk Telemuseums administrasjon, billedarkiv og bibliotek i Oslo er nå flyttet fra Kongens gt. 12 til Teknisk museum på Kjelsås. Telemuseet er omorganisert og har gjennomgått de samme endringsprosesser som resten av Telenor med redusert bemanning, mindre penger og krav om lavere kostnader.

Fra 2002 er Telemuseet organisert som en egen stiftelse. Museet har fortsatt en finansiell avtale med Telenor, men budsjettet skal skjæres ned fra 24 millioner til 15 millioner i 2005. Bemanningen styres samtidig ned fra 25 til 16 årsverk. Men Eli Hall er optimistisk og har stor tro på at Telemuset også i framtida skal evne å ta vare på Telenors kulturarv og tjene besøkende og historisk interesserte på en god måte.

På en konferanse i 1991 ble alle teleområdene oppfordret til å oppnevne en museumskontakt. Det førte til at det ble opprettet mange lokale samlinger og utstillinger. Utstyr og dokumenter ble etter hvert lagret i over 50 magasiner. Nå er dette redusert til to hovedmagasin og 18 små magasiner. Hovedmuseet er i Oslo. Om lag 15 lokale utstillinger spredt rundt i landet har spesialisert seg på hver sitt område. Du finner lokale utstillinger i Lier, Kristiansand, Jeløya, Lærdal, Tyssedal, Vemork, Vang, Stavanger, Trondheim, Rørvik, Sandnessjøen, Sørvågen, Lødingen, Tromsø og Hammerfest.

Telemuseene står bak mange tiltak som har gitt

Odd Halvorsen reparerer gammel telefon.

Telenor mye positiv PR. Det å ta vare på lokal telehistorie og sette den i landssammenheng, møter stor forståelse i media. For den som bare tenker i nåtid og profitt, er det lett å kvitte seg med 'gammelt rask'. Men heldigvis fins det mennesker som er i stand til å se den historiske sammenhengen og evner å ta vare på det gamle og gjøre det verneverdig før det er for sent. De røde telefonkioskene som alle kjenner, kan stå som minnesmerke for alle telepensjonister. De ble berget i siste liten da ny design tok over.

Telepensjonistene er viktige samarbeidspartnere for Telemuseet, sier Eli Hall. Fagsjef Terje Ellefsen forteller at museet nå er godt forsynt med tekniske innretninger. - Men vi sier selvfølgelig ikke nei takk til nye 'rariteter'. Vi er i beit for gamle uniformer fra før krigen. Hvis noen av telepensjonistene har slikt liggende på loft eller i kjeller, vil vi svært gjerne ha det. Det samme gjelder gamle bilder, dokumenter og fortellinger med telehistorisk innhold. For billedmaterialet er det viktig at bildet kan tid- og stedfestes, og at eventuelle personer kan navngis.

Har du slikt materiale heime, bør du ringe 90893010 og høre med Terje Ellefsen om det du har er interessant. På denne måten kan vi vise at 'Telepensjonister er en ressurs'.

Norsk Telemuseum har også tatt initiativ til at det bør opprettes et Media- og kommunikasjonsmuseum i Norge. Tanken er at det skal være et opplevelses- og kunnskapssenter for informasjonssamfunnets historie og fremtid. Dette spenner mye videre enn Telenor. Institusjoner som Norsk Filminstitutt, NRK

og NTB er med i forprosjektet som ble startet høsten 2002. Dette museet skal lokaliseres sentralt i Oslo og være et tilbud til befolkningen, skoler og forskere.

Telepensjonister er neppe verneverdige. Men vi kan være med å verne og bevare telehistorien på mange måter. Som historiefortellere. Ved å bidra til museets samlinger. Ved å besøke de lokale museene sammen slekt og venner, og fortelle og oppleve den historien som vi har vært en del av i vårt yrke.

Museumsfolk er entusiaster med hjerte og forståelse for det som en gang var. Telepensjonister er historiebærere, og vi blir av naturlige årsaker etter hvert også historiske. Det må være et fint ettermæle at vi har bidratt til å skape forståelse hos kommende slekter om at dagens tekniske selvfølgeligheter bygger på det som i dag fortoner seg som gammeldags og latterlig. I 1869 la Telegrafverket en sjøkabel fra Arendal til Aberdeen i Skottland. Det var en bragd du neppe har hørt om. 134 år etter har vi mer enn nok av fiberkabler og satellittsamband. Men det er ingen grunn til å le av de gamle pionerer av den grunn.

Norsk Telemuseum har mange klenodier i sin forvaring. Bortgjemt og innlåst i en glassmonter i Kongens gt 12 tronet en gedigen gave gitt til Telegrafverkets første direktør, Carsten Tank Nielsen. Det var en gave gitt i 1880 som anerkjennelse fra utenlandske leverandører av sjøkabler. Museet fikk den overlevert i 1993 fra Tank-Nielsens etterkommer.

Som mange etter ham var Carsten Tank Nielsen en habil direktør med vyer, innsikt og integritet. Gaven han fikk består av en 20 kg tung sølvoppsats, rikt

Terje Ellefsen, direktør Eli Hall og dokumentasjonsjef Anne Solberg i Norsk Telemuseum med et av de unike klenodier museet har tatt hånd om.

dekorert med symbolske figurer og innskrripsjoner. Det går tydelig fram at det dreier seg om milepeler for legging av internasjonale sjøkabler for telegrafi.

Med hjelp fra Telemuseets ansatte var det en enkel sak å nøste opp historien bak de navngitte kabelstrekningene. Da som nå var drivkraften økonomi, konkurranse og fortjeneste. Vi kan lese om politiske anfeltelser og krangel om løsninger, kostnad, privatisering og konkurrenter.

Ved å dukke ned i historien fantes det også spørsmål om etiske holdninger. Samme Tank Nielsen frasa seg en invitasjonen om å bli med i utredningen av et internasjonalt kabelprosjekt med private interesser, med begrunnelsen at han var ansatt som direktør i den Norske Stats Telegrafverk og derfor ikke kunne delta i private interesser. En eksemplarisk yrkesetikk som har vært fulgt i snart 150 år, så langt jeg vet.

Telepensjonister reiser mye, både kollektivt og privat. Oppsøk de lokale teleutstillingene og opplev at dette også er deler av din historie. Kjenn gleden av å ha vært med, og føl at du betyr noe for de som er Telenor i dag. Bevis Baksaas sine ord til oss: 'Telepensjonistene er en ressurs'. Og gled deg samtidig over at du har gjort din jobb for Telenor.

Jahn

Et besøk i Sandnessjøen teleutstilling

Tekst og bilder: Evald Hagenes.

Hvor ble de gode tidene av? Vi kan få lyst til å synge med Odd Børretzen når vi kommer innenfor dørene til en av disse teleutstillingene som har dukket opp i etterkant av "den store telehiven", som vittige sjeler ynder å kalle raseringen av arbeidsplassene til tusener av telefolk.

Vi har tatt turen til et grønt hus i Sentrum av Sandnessjøen, med bibliotek i første etasje, listet oss opp en trapp, gått inn en dør hvor et oppslag gjør oss delaktig i en åpningstid kl 1000 - 1400 onsdag og kl 1000 - 1200 samt kl 1700 - 1900 torsdager, og befinner oss i Sandnessjøen Telemuseum. I sannhet et nostalgis tempel og et monument over tiden som ble borte.

Normalt forventer vi å finne velbrukte og værslitte rester av gjenstander fra den tid da vi ennå bare var et lystig glimt i vår fars øye, når vi besøker et museum. Men et telemuseum er tydeligvis noe annerledes. Her kan en nikke gjenkjennende til 16- piggs jern og stolpesko. Og lure på om det var akkurat den fjernskriveren som står der borte, som var den en selv tjente til livets opphold på i 50-årene. Nei, forresten, denne ser mye nyere ut. Merkelig!

Telefoner i mange varianter. En del av samme type er sikkert ennå er i bruk over det ganske land. Dette må være et sted for å mimre, - et sted hvor en kan tillate nostalgien å ta tak i hjerterøttene og lete fram minner fra gjemte kroker i hjernens labyrinter. Det hele topper seg når en får se kjente ansikter i glass og ramme på veggen. Ja, kanskje litt for kjent, for jammen er en ikke selv også havnet på museum. Hvor ble de egentlig av disse tidene da vi trodde vi hadde lagt det endelige grunnlaget for framtidens kommunikasjoner for det neste tusenåret, og så har det allerede havnet på museum? Så menn er det ikke en stand for Internett der også.

En kan begynne å spekulere på så mangt. Hvor ble det av livet? Var det noe som bare passerte mens vi drev med noe annet, - kanskje uten å løfte hodet såpass at vi kunne plassere oss selv i et historisk perspektiv? For de fleste som har arbeidet i denne bedriften et helt liv, har vært en viktig brikke i en utrolig utvikling. Om ikke før, så går dette opp for

Museumsleder Trond Solfjeld ønsker velkommen til Sandnessjøen Telemuseum.

en når en besøker et telemuseum. Her er stedet for å mimre! En tid hvor 3,3 mm kopperfirere med nøyaktig revolvering og pilhøyde dannet grunnlaget for alle viktig kommunikasjon, og hvor slyng på linja var en liten katastrofe, er avløst av tusener av digitale samband. TV og satellittsamband, internett og mobiltelefoner som nærmest er blitt en ny kroppsdel på siste generasjon, viser at her har det skjedd noe eventyrlig. Verden har krympet så det snart ikke er plass for oss.

Men tilbake til de nære ting: Vi er altså i Sandnessjøen Telemuseum, hvor den stedlige museumsleder, Trond Solfjeld, har lagt ned et formidabelt arbeid for å kunne vise den oppvoksende slekt hva som ligger bak dagens mote-remedier og mote-apparater. Utstyr som benyttes på en måte som om de skulle være et naturprodukt og ikke resultatet av

Annonse

Norsk Telemuseum flytter!

Vår administrasjon flytter til Kjelsås, bak Teknisk Museum 24. mars. Vårt bibliotek er allerede flyttet og betjenes i vår hovedutstilling i Teknisk Museum.
Alle telepensjonister kommer gratis inn med familie ved fremvisning av Telenors ID-kort.

Velkommen

Ny adresse og nytt telefonnummer:

Norsk Telemuseum
Kjelsåsveien 143
Postboks 88
0411 OSLO
Telefon: 22 09 14 50

www.norsktele.museum.no

mange års utvikling med tonnevis av svette og haugevis med frustrasjoner på samvittigheten.

Museet ble åpnet 6. september 2002 etter en meget trang fødsel - nærmest en setefødsel. Utstyr har vært samlet i mange år og flyttet mange ganger fra det ene lagringsstedet til det andre i påvente av museum-slokaler. Men i løpet av 1992 kom løsningen. Kommunen stilte lokaler til disposisjon for muséet. Åpningen skjedde med brask og bram med aviser, radio og TV tilstede. Stedets telepensjonister var invitert til åpningen, hvor de i tillegg til nostalgiske opplevelser kunne nyte både kaffe og kaker. Siden har museet vært åpent to dager i uka. En rekke skoleklasser har fått anledning til en omvisningsrunde i museet. De fire første månedene etter åpningen hadde muséet ca 400 besøkende, forteller Solfjeld. Ca 250 gjenstander er utstilt. Det ligger

minst 1000 gjenstander lagret på loftet og som med tid og stunder også skal fram i lyset. Veggene i muséet er dekorert av en lokal kunstner og viser lokalt inspirerte motiver i lyse, fine farger. Vi får vite at det er investert ca 1 mill kr. i lokaler og inventar, men så har det også blitt et fint museum.

Vi takker Trond Solfjeld for omvisningen og ønsker lykke til med fortsatt utvikling av teleutstillingen i Sandnessjøen.

Gamle apparater fra en svunnen tid.

Besøksadresse:
*Torolv Kveldulvsonsgt. 76,
Bibliotekbygget
(Grønnbygget).*

For å avtale omvisning:
*Ring Trond Solfjeld på
tlf. 75 04 72 62.*

SVALBARDS FØRSTE TELE- PENSJONIST

Svalbardveteran og direktør Viggo Bj. Kristiansen ved Telenor Svalbard blir pensjonist etter 13 års tjeneste på Svalbard. Det er rekord i sammenhengende tjeneste siden Telegrafverket etablerte seg på Svalbard for 91 år siden, og den første som går fra jobben som telepensjonist.

Svalbard har mange rekorder å vise til. En ny ble satt da Viggo Bj. Kristiansen sluttet som direktør 1. mars 2003 og overlot roret til sin etterkommer, Vegard Gjerde. Viggo Kristiansen kunne da se tilbake på en lang karriere i Telenor. Han har vært leder for Telenor på Svalbard siden 1988, fordelt på to perioder på til sammen 13 år. I løpet av denne tida har han i stor grad påvirket den administrative og tekniske utviklingen av Tele Svalbard.

Viggo er som alltid klar i sine motiver, også når vi spør han om hvorfor han slutter. -Etter til sammen ca 13 år på Svalbard og 45 år i Telenor, har jeg nådd alderen som gir muligheter til pensjonering. Jeg fant det riktig å slutte nå, for å få noen gode år sammen med min kone Britt Inger og den øvrige familien på fastlandet. Veien til våre døtre og de fem barnebarna våre er lang når man bor på Svalbard.

Moderne telenett

Det har generelt vært en eventyrlig utvikling av telekommunikasjonene på Svalbard siden jeg kom hit i 1988, forteller Viggo. Den gang hadde vi 18 analoge samband mellom Svalbard og fastlandet. Nå har vi kapasitet på 60 Mbit samband. En betydelig del av dette er direkteforbindelse til USA. Av tekniske milepæler de siste 15 år nevner han:

* Svalbard digitalisert i 1990 som det første teleområde i Norge.

* De russiske bosetningene Barentsburg og Pyramiden knyttet til det norske telenettet i 1989.

* Ny radiolinjetrase mellom Longyearbyen og gruvesamfunnet i Svea.

* Mobiltelefonen tatt i bruk i 1997.

* Det er bygd ut for 155 Mbit SDH radiolinje mellom Longyearbyen og satellitt jordstasjonen på Isfjord radio og mellom den private SvalSat installasjonen på Platåberget og Longyearbyen.

* Det er lagt om lag 2 mil fiberkabel i og omkring Longyearbyen, og abonnentnettet er betydelig opprustet og utvidet.

* Telenor har overtatt det private lokalnettet i

Ny-Ålesund.

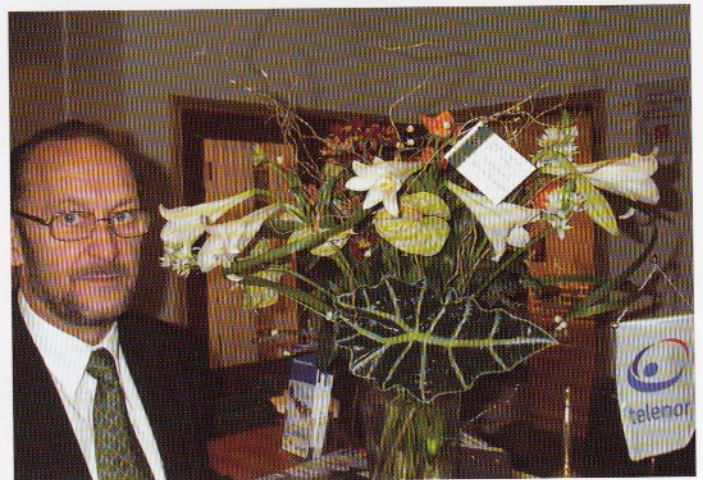
Telenor Svalbard står fortsatt foran store og spennende oppgaver i tiden framover. Det arbeides nå med planer for en fiberkabel mellom Svalbard og fastlandet. Dette prosjektet blir sannsynligvis en realitet om meget kort tid, forteller Viggo ivrig.

Administrative endringer

Telenor fikk eget budsjettansvar i 1991. Før den tid ble Telenor styrt av bevilgninger over Justisdepartementets Svalbard-budsjett. Det hadde blant annet ført til at det i perioden 1983-1988 ikke var investert en eneste krone til telekommunikasjoner på Svalbard. Nå ble det mulig å investere over eget budsjett. Det var absolutt nødvendig for å kunne oppdatere og utvikle telekommunikasjonene på samme vis som på fastlandet.

Telenor Svalbard ble eget aksjeselskap i 1996. Dette gjorde det mulig å vise at virksomheten på Svalbard ikke var en økonomisk belastning for Telenor, slik de fleste påsto.

Svalbard har fulgt samme bemanningsutviklingen som i Telenor ellers. I 1992 var det ca. 25 Telenor-ansatte. I dag er det totalt 17 ansatte i Telenor på Svalbard. 11 av disse er ansatt i Telenor Svalbard, og de øvrige i Kystradiotjenesten som er organisert i Telenor Networks.

Direktør Viggo Kristiansen har takket av i Tele Svalbard.

Så lenge resultatene er gode, er vi som AS lite påvirket av det som skjer i "fastlands-Telenor".

Dramatiske hendelser

Det har vært mange hyggelige opplevelser på disse 15 åra. Men det er nok de tragiske hendelsene som har festet seg best i hukommelsen. Det har ikke manglet på dramatik de årene jeg har vært her, minnes Viggo, og nevner det russiske cruiseskipet Maxim Gorkis havari vest for Spitsbergen i 1989, flyhavariet på Operafjellet i 1996 som kostet mer enn 140 menneskeliv, og gruveulykken i Barentsburg i 1997 hvor mer enn 20 gruvearbeidere omkom.

Som medlem av den lokale redningsledelse på Svalbard, fikk Viggo et nært forhold til alle de store ulykkene. Telenors rolle under slike situasjoner er å sørge for at kommunikasjonene fungerer, og at presse og media får de teletjenestene de etterspør. - Dette mener jeg vi har utført på en uklanderlig måte i alle disse tilfellene, sier han.

Til tross for de få innbyggerne som lever her oppe, skjer det hvert år ulykker som koster menneskeliv, enten som følge av scooterkjøring, arbeid i gruvene eller på sjøen. Slikt gjør et sterkt inntrykk på et lite samfunn.

Utviklingen av Svalbardsamfunnet

- I Telenor har vi alltid hatt et godt forhold til russerne. I den tiden vi samarbeidet med dem for å knytte de russiske bosetningene til vårt telenett, hadde vi naturligvis tett kontakt. I dag har vi det samme gode forhold til russerne som til alle våre andre kunder på Svalbard. Vår kundekrets omfatter også en rekke andre nasjonaliteter.

Svalbard, og spesielt Longyearbyen, har forandret seg totalt siden jeg for første gang kom hit. I 1988 var det Store Norske Spitsbergen Kullkompani som administrerte stort sett alt i Longyearbyen. All infrastruktur, ja til og med matforsyningene, var styrt av SNSK. Turisme var nærmest et ukjent begrep. I dag er turisme blitt en virksomhet som drives hele året. Hotellkapasiteten er stadig blitt utvidet, og det er i dag ca. 600 senger i Longyearbyen. Det er flere restauranter og barer enn man kan tenke seg på et sted med 1700 innbyggere.

I dag har Longyearbyen omtrent samme status som en hvilken som helst kommune på fastlandet og styres av et lokalstyre. I tillegg til turisme er undervisning blitt en stor aktivitet som følge av at det ble etablert et universitet i Longyearbyen. Utviklingen på SvalSat (stasjon for nedlesing data fra satellitter i

Viggo Kristiansen tar farvel med Svalbards lys og natur.

polare baner) har betydd mye både for Svalbard og for Telenors virksomhet. Utviklingen av svalbardsamfunnet har vært "enorm", både på godt og ondt.

Hvordan føles det å forlate Svalbard etter 13 begivenhetsrike år, spør vi til slutt.

- Jeg ser fram til å kunne ha mer kontakt med familien min, og ikke minst barnebarna. Mest av alt ser jeg fram til å kunne disponere og planlegge min egen hverdag sammen med Britt Inger, kona mi. Jeg har et meget avslappet forhold til det å forlate Svalbard. Jeg har god erfaring i å bytte både arbeidssted og bosted etter 45 år i Telenor. Etter alle disse årene har jeg fått med meg det meste, og jeg mener vi i Telenor Svalbard har gjort det som har vært mulig for å utvikle telekommunikasjonene i takt med den teknologiske utviklinga.

- Dette har ikke gått uten hjelp av alle de dyktige medarbeiderne som har vært med meg disse årene. Jeg benytter også denne anledningen til å takke alle for god medvirkning.

- Jeg reiser herfra med god samvittighet og i takknemmelighet over mange gode år på Svalbard. Det vil nok bli stunder da jeg lengter litt tilbake, ikke minst på grunn av Svalbards særegne natur og det fantastiske lyset som en knapt finner noen andre steder i verden. Å lengte til noe er jo også en positiv ingrediens i livet. Derfor avslutter jeg med mitt livsmotto som alltid har vært:

Å ikke vite hva morgendagen bringer, er den største drivkraft for å leve videre.

ET MØTE - OG FARVEL

Telenors eldste pensjonist i Trondheim, John Olsen, døde 12. februar 2003, nesten 101 år gammel. Jeg hadde gleden av å besøke han på Ilevollen sykehjem i januar for å lage et intervju til Telepensjonisten. Resultatet av det møtet er min heder til minnet om John.

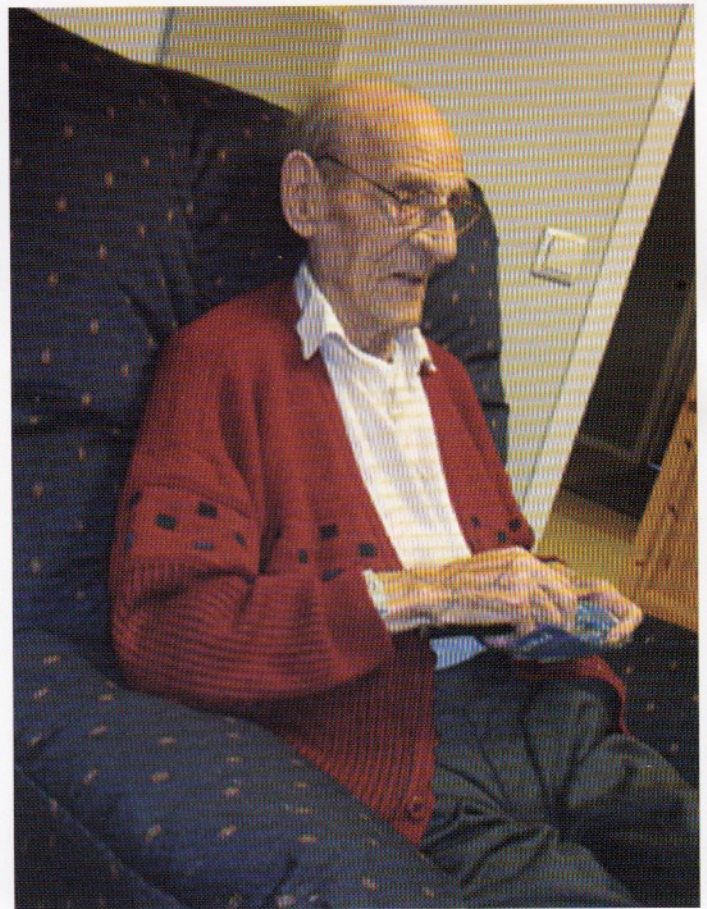
John og romkameraten var ivrig opptatt med å se skiskyting på TV da jeg troppet opp for å intervju 100-åringen. Det ble et annerledes møte enn jeg hadde forestilt meg. Selv en redaktør av et pensjonistblad er ikke vant til å treffe 100-åring som husker godt, går for egen maskin, røyker pipe og tar seg en konjakk i ny og ne. Når han i tillegg gjerne synger en trall, følger med i det som skjer i verden, har meninger om det meste og synes om pene damer, var det ikke slik jeg hadde forestilt meg en telepensjonist med over 100 års fartstid i livet.

John Olsen ble født 31. mai 1902 i Trondheim. I 1917 ble han ansatt som bud i Telegrafverket i Trondheim. Han sluttet i 1971 etter 54 års tjeneste. I desember 2002 forlot han eneboligen sin og flyttet inn på sykehjemmet. Der har han trivdes fra første dag. Det gjelder bare å tilpasse seg, som han sa.

John vokste opp sammen fem søsken i Korsgata på Bakklandet. Familien bodde på et rom og kjøkken til å begynne med, og til tider var det ganske kummerlig. Syv år gammel begynte han å jobbe som avisbud. Det var harde kår under 1. verdenskrig. Det var lite og dårlig mat. Han minnes ennå stanken fra et stort lager av tønner med sur spekesild i nabolaget.

En ettermiddag i 1917 skulle han på kino sammen med en kamerat. Han hadde lest i avisa at Telegrafverket søkte etter bud, og på vei til kinoen stakk han innom Telegrafstasjonen. Han hadde bare en tvilsom folkeskole og en viserguttjobb å vise til, men ble ansatt på sparket. -Så det ble ikke noe av kinobesøket den dagen. -Det ble heller ikke snakk om noe oppsigelsestid for den visergutten, ler han.

Etter 54 år i budtjenesten ble han pensjonist i 1971. Det var året for den store omorganiseringen da Telegrafverket ble til Televerket og Trondheim

100-årige John Olsen i godstolen.

ble Teleområde. Som mange etter han, sluttet John i forbindelse med endringer i organisasjonen. Han var ikke enig i den organisasjon som da tvang seg fram. - Men Televerket har vært en god arbeidsgiver som jeg har mye å takke for. Og medlemskontingenten til foreninga betaler jeg fortsatt, føyer han til.

John har lest mye, husker godt, og har lært seg tre språk på egen hånd. Han opplyste undertegnede om tyskernes kapitulasjon den 11.11 kl 11 i 1918. Da var det var ingen feiring å spore. Norge var jo ikke med i krigen, men matsituasjonen bedret seg raskt da handelsblokaden var over. Da var det helt annerledes i maidagene i 1945. -Aldri har jeg vært så jublende glad som da jeg så en jernbanemann i gata som bar på et norsk flagg. Da skjønnte jeg krigen var over. Men det kunne endt ille, sier han ettertenksomt, tyskerne nevnte jo ikke Norge i første omgang da de kapitulerte. Men vi fikk freden en dag etter resten av Europa.

9. april 1940 var tyskerne raskt på plass i telebygningen og plasserte vakt utafør og på telegrafsalen, men

arbeidet gikk sin gang. Senere kom rykter om bombing av byen, og folk evakuerte i panikk. De som hadde penger på bok, stormet til bankene for å ta ut penger og flykte. Telegrafbestyreren ble avsatt. Selvdro han og familien til Fannrem. Han hadde da fått lønn i tyske mark, men det ville ingen ta i mot.

En dag fikk han brev fra NS med spørsmål om hvorfor han ikke hadde sendt dattera si, som da var 7 år, til påbudte møter i Hirten. Det kom flere brev, men han overså dem. Tonen ble skarpere, og han fikk beskjed om at han ville bli hentet for å forklare seg, om han ikke kom frivillig. Han overså det også, men ble ikke hentet. Men en uke senere ble han innkalt til Gestapo. Det torde han ikke la være.

- Det nyttet ikke å være skarp i kanten, skulle du overleve til frigjøringa kom. Jeg ble truet med å bli sendt til Østfronten dersom jeg ikke sendte dattera mi til møtene hos NS. - Du vet vel hvem som kommer til å bestemme samfunnet i framtiden, sa forhørslederen. Da tenkte jeg at her gjelder det å være falsk.

Quisling, han har satt seg et mål om å bli landets leder. Det har han bestemt seg for, og han går bare rett frem mot det. Akkurat sånn er det med meg også, jeg vil overleve krigen før jeg tar parti. Da hadde jeg tenkt på at kanskje kom dattera mi til å spørre meg etter krigen 'Var du en Kongens mann under krigen, far?' Og da måtte jeg kunne svare ja.

- Det går ikke an å vinne en krig med våpen, sier John og hever stemmen. Det er ingen som vinner en krig, alle blir tapere. Dagens situasjon i Midt-Østen er vanskelig både for Statsministeren og ungdommen. Jeg tror ikke det går an å løse problemene der, det er for mye hat.

-Det snakkes så mye om å være fattig i Norge. Det ordet har en annen betydning i dag. Det fins ingen fattige i dag, alle har så de klarer seg. Men det er dem som tror de er fattige, fordi de ikke har råd til alt. Jeg har opplevd hva det vil si å være fattig, med arbeidsløshet og billetter for å få et daglig måltid. Andre steder i verden er det fattige folk, men ikke her.

100-åringen følger godt med i det som skjer gjennom TV. - Før var USA frihetens og fredens land. Nå tviler jeg på det. Tida forandrer seg, selv om vi ikke liker det må vi bare følge med.

John er en sangglad herre. Nylig hadde han besøk av

sitt eldste oldebarn sammen med kjæresten Elin. Da overrasket han henne med å synge 'Drømmen om Elin'. Og jammen sang han et vers for meg også. Johns sangstemme er upåklagelig, og under samtalen ble det mer sang. Han sang ei vise om Titaniculykken hvor han har diktet inn egne vers. Jeg måtte spørre om han hadde sett filmen om Titanic. Men 100 åringer går lite på kino, så det hadde han ikke. Til slutt tok han også et vers av Ave Maria, som han synes er den vakreste sangen av alle. Den vil jeg ha i begravelsen min, sa han.

Johns filosofi er at hver tid har sin egenart. Det gjelder å kunne tilpasse seg den tiden man lever i. Men det kan være vanskelig å være seg sjøl.

Hva har du gjort for å leve så lenge?

-Jeg tar livet som det er, det er dagen i dag som teller. Bekymre deg ikke om framtida. Det å være gammel er ingen grunn til sorg. Unn deg livets gleder, men ikke overdriv.

-Jeg har to sider, en lystig og en alvorlig. Jeg liker den alvorlige best, men du må ha det moro også. Jeg har selvfølgelig gjort dumme ting jeg også i et langt liv, men det er ikke så mye jeg angrer på. Livet er ikke bare sjokolade. Men skjønne damer er livseliksir, selv om du er 100 år. Damer er vakre, men de trenger ikke å vise seg nakne på TV. Det skaper vold når de er utfordrende kledd og rusa, mannfolka reagerer på det.

Om det å bli gammel, sa John, at det er ingen sorg med det. -Begravelse er en fin og høytidelig handling og ikke en sorgens dag for et gammelt menneske. Lyset fra stjernene går fort og langt. Det finnes noe bakom stjernene også. Der hvor lyset går i ring, tror jeg det er noe som venter på oss. Hva det er, vet jeg ikke.

Der endte vår samtale. TV-en og dagens skiskytingskonkurransen fanget igjen oppmerksomheten. John tok et par drag av pipa og takket for besøket, mens jeg lovte å komme tilbake og lese opp manuskriptet.

Det ble ikke noe av. I stedet har John dratt "bakom stjernene" hvor han synger sitt Ave Maria.

Jahn

Telespar blir bank

Som kunde i Interessekontoret Telespar oppnår du i dag mange fordeler. Blant annet får du svært konkurransedyktige priser på Telespars finansielle tjenester som sparing, lån, kredittkort og skadeforsikring. Medlemskap i Telespar er knyttet til din ansettelse i Telenor, eller i et selskap hvor Telenor eier minst 50%. Da du ble pensjonist, opprettholdt du din rett til medlemskap i Telespar. Forutsetningen er at du var medlem før du gikk av.

Telespar har ut fra konkurransehensyn bestemt at de vil etablere seg som en fullverdig bank. Bakgrunnen for at vi søker bankkonsesjon er følgende:

Telespar tilbyr i dag medlemskap til ansatte i Telenor eller ansatte i bedrifter der Telenor har en eierandel på minimum 50%. Dette blir definert som en lukket gruppe. Etter som Telenor i dag selger seg ut i flere av sine selskaper, kommer Telespars retningslinjer for medlemskap i konflikt med dette. Samtidig sier Finansavtaleloven at man ikke kan si opp avtalt lån med en kunde fordi vedkommende slutter i sin jobb. Lånet er ikke knyttet til arbeidsgiver. Dette har medført at vi etter nøye vurdering har besluttet å søke konsesjon for bankdrift.

Vi tar sikte på å opprettholde de konkurransedyktige betingelsene som vi tilbyr i dag. I tillegg vil du få tilgang til flere produkter og tjenester. Blant annet vil vi bli en fullverdig nettbank. Det innebærer at vi tilbyr betalingsordninger som avtalegiro og telegiro. Vi vil også tilby lønnskonto med Visakort. Som kunde vil du få månedlig kontoutskrift over internett eller sendt til din privatadresse dersom du ikke bruker nett-banken vår. For deg som er pensjonist vil dette

bety et utvidet tilbud i forhold til i dag.

Søknad om bankkonsesjon er sendt til Kredittilsynet. Avtale om nytt EDB-system er klar. I mellomtiden vil vi forberede det som trengs for konvertering til bank. I dette tidsrommet vil vi oppgradere vår kunnskap rettet mot bankvirksomhet.

Telespar har søkt om medlemskap i Terra-gruppen. Terra er en samarbeidsorganisasjon som består av 85 sparebanker. Terra er en velfungerende organisasjon som ivaretar alle medlemsbankenes interesser gjennom stordriftsfordeler.

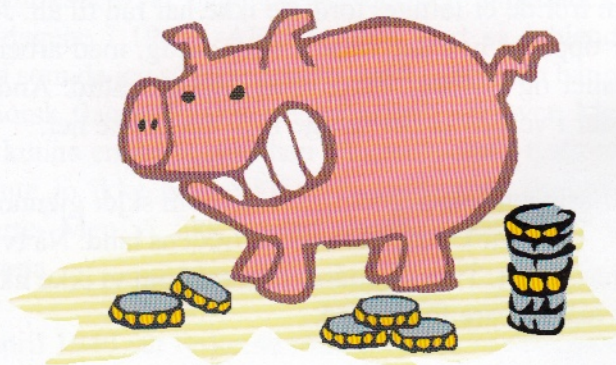
Innskyterne vil fortsatt ha innflytelse på driften gjennom valg av representanter til bankens forstanderskap og styre. Dette er regulert gjennom retningslinjer for sparebanker.

Vi som arbeider i Telespar i dag, ser frem til utfordringen det er å omdanne Telespar til bank. Vi er sikre på at dette er det riktige å gjøre for å sikre Telespars fremtid i markedet. Vi ønsker å beholde alle våre medlemmer, og synes at pensjonistene er en attraktiv målgruppe på lik linje med hva andre banker mener. Det gir også nye muligheter i ny bank til deg som ikke er medlem hos oss i dag.

Norges Bank setter stadig renta ned. Fra 1.april kommer derfor Telespar med nye rentesatser. Alle kunder får brev om det. Satsen for sparekonto blir 4,1 % p.a. og 5,5 %p.a. for høyrentekonto over 500 000 kr.

Telespar har som mål å være kundenes beste og foretrukne "bankforbindelse". I tråd med dette skal våre betingelser være konkurransedyktig og blant de beste i markedet.

Telespar v/Ellen Kolstø Hilmersen

Løst og fast om litt av hvert

Hvordan er det med oss telepensjonister i begynnelsen av 2003? Har influensaen sluppet taket, eller vaksinerte vi oss i fjor høst, slik at vi slapp unna? Har noen av barna problemer i ekteskapet? Skikker barnebarna seg vel? Det er nok å bekymre seg om både på det personlige og det ytre plan.

I skrivende stund er det krigstrusselen mot Irak som bekymrer meg mest. Jeg antar at telepensjonistenes syn på en eventuell krig er et speilbilde av nordmenn sitt syn i sin alminnelighet, det vil si at flertallet er i mot at USA går til krig. Det skulle være mulig å komme fram til en løsning som gjør at man unngår de enorme lidelser som en krig alltid fører med seg.

En rapport utgitt av FNs utviklingsprogram konstatere at det ikke automatisk er en sammenheng mellom handelsliberalisering og økonomisk vekst. For å illustrere forholdet har de tatt for seg Vietnam og Haiti. Vietnam står utafør WHO (World Trade Senter Organisation). Og store deler av handelen foregår i statlig regi med betydelige handelsrestriksjoner og høye tollsatser. De fører en handelspolitikk stikk i strid med Verdensbankens og WHO's anbefalinger. Haiti derimot, som er medlem av WHO, har liberalisert handelen og redusert tollsatsene. Der står økonomien på stedet hvil, samtidig som alle sosiale indikatorer viser en stadig dypere krise.

Lærdommen er i følge FN-rapporten at det er mye viktigere for et land at det har et lederskap som prioriterer utvikling og som støtter en skikkelig vekstpolitikk, enn at man innfører handelsliberaliseringer. Forskerne viser også til at nesten alle industriland begynte sin økonomiske vekst bak solide tollbarrierer, og først lettet på disse etter hvert som de ble rikere.

Kan vi se resultatene av denne rapporten i sammenheng med EU-medlemskap og liberalisering av elektrisitetsmarkedet? For meg virker det som om vi er inne i EU med den ene foten allerede. Jeg synes stadig jeg hører at i henhold til EU-direktiv må vi endre både på det ene og det andre.

Innenriks har strømprisen i vinter nærmest forårsaket nasjonalt jordskjelv. Vi har vært vant til at elektrisiteten har vært rimelig og tilgjengelig i nesten ubegrensede mengder. Strømforsyningen har vært, og bør være, en del av den grunnleggende infrastrukturen som vann, vei og kloakk, og som det er myndighetenes ansvar å ta hånd om. I økende grad styres produksjonen nå ut fra å skape størst mulig profitt til eierne. Kan det være at nordisk kraftsamarbeid og

kjøp og salg på børs, har gjort at kraftleveransene nå virker mer upålitelige enn før?

Drifta av E-verkene skal effektiviseres, linjearbeidere og kontorister får tilbud om førtidspensjonering og sluttpakker. Nye yrkesgrupper knytta til markedsføring, salg og megling kommer i stedet. Antall tilsatte blir nok redusert, men lønnsutgiftene blir sannsynligvis ikke mindre. Velkommen etter, kan vel vi forhenværende Televerksansatte si.

Bemanningen må tilpasses arbeidsoppgavene, og verden er i stadig endring. Men det synes for meg som om grunnlaget for endringene mangler en helhetlig styring.

En pensjonskommisjon ledet av fylkesmann Sigbjørn Johnsen er i arbeid for å komme fram til nye retningslinjer for utbetaling av pensjon. Hovedproblemet for en framtidig anstendig pensjonsutbetaling er at antall eldre øker, samtidig som antall yrkesaktive minker. Det er heldigvis ikke vårt problem. Vi som allerede er pensjonister blir ikke berørt av de nye retningslinjene.

I skrivende stund er slankemetoden til Fedon Lindberg nesten like aktuell i media som krigsfare i Irak. Det enkelte lille mennesket kan gjøre noe med vekta, sjøl om det kan være vanskelig nok. I storpolitikken har vi bare tilskuerplass.

I mange sammenhenger legges det stor vekt på at man skal tenke positivt. Det er sikkert riktig, men det faller ikke like lett for alle. Noen ser ut til å være født med en positiv innstilling. For andre faller det naturlig å ta sorgene på forskudd. Uavhengig av livsinnstilling er det et faktum at det går mot vår, dagene blir lengere og lysere. Snart kan vi gå tur uten isbrodder. Og klarer vi ikke å gå tur, kan vi sitte på en benk utafør huset og kjenne sola varme.

Så gjør som Lillebjørn Nilsen synger om i visa "Se alltid lyst på livet".

Eldbjørg Dahling

God påske!

BODØ/SALTEN PRESENTERER SEG

Våren 1980 startet arbeidet med å danne en forening for Televerkets pensjonister i Bodø teleområde. Det ble valgt interimsstyre med Håkon Utheim, Fauske som leder.

På møte 5. mai 1981 ble foreningen formelt stiftet. Interimsstyret fortsatte fram til årsmøte 1983. Da ble Øyvind Meyer Svendsen, Bodø radio valgt til ny leder.

Fra begynnelsen var det 20 medlemmer med, og kontingenten var kr 30,- pr. medlem. Av denne summen gikk det kr. 10,- til forbundet. Startkapitalen på kr. 4.350,- var gaver gitt av pensjonistforbundet, NTF og KTTL. Foreningen hadde ikke eget kontor, så møtene ble holdt i Televerkets spiseområde. I 1996 sto Tusenhjemmets Aktivitetssenter i sentrum av Bodø by ferdig, og her holder vi møtene våre. Vi betaler kun for bevertningen. Møtene er meget godt besøkt, og spesielt julemøtene som samler gode venner og kolleger. Vi er så heldige å ha musikalske krefter blant våre medlemmer, og de sørger for den delen av underholdningen.

I 1994 fikk vi eget kontor i admin.bygget i Nordstrandvegen med telefon, øvrig kontorutstyr og plass til vårt arkiv. Vi er glad for å ha kontor på vår gamle arbeidsplass, hvor miljø og trivsel er tatt vare på.

Medlemmene i Bodø/Salten pensjonistforening er fra Meløy, Hamarøy, Rognan, Fauske og Bodø. Pr. 31/12 2002 hadde vi 142 medlemmer. Vervingen skjer ved personlig kontakt med nye pensjonister. Kontingenten er kr. 100,- pr. medlem.

Vi har 4 møter i året, i tillegg sommer- og høsttur. Hver tirsdag møtes vi på Tusenhjemmet til kaffe og sosialt samvær. Nytt av året 2003 er "telefonkontakt". En del av våre medlemmer kan av helsemessige grunner ikke delta så ofte på møter og tirsdagskaffe. Disse vil bli kontaktet for en hyggelig prat.

20-årsjubileet ble feiret på Fauske 26. april 2001 i strålende vårvær. Et meget vellykket arrangement hvor 56 medlemmer deltok. I flere år har turkomiteen arrangert busstur over 6-8 dager i begynnelsen av juni. I hovedsak har turene gått til våre naboland Sverige/Finland, men i fjor gikk turen til Tallin (Estland). Det ble en rik opplevelse. Turen er tidligere omtalt i Telepensjonisten.

Dagsturen om høsten er meget populær, og vi har besøkt flere steder i nærområdet, bl.a. Svartisen, Gildeskål og Steigen. I fjor gikk turen til Sulitjelma med besøk i gruvemuseet og på Skjønstå - som også har mange kulturminner å vise fram. Sommerens tur er planlagt å gå til Stockholm.

Vi utfordrer Lofoten telepensjonistforening til å presentere seg i neste nummer av Telepensjonisten.

VI ØNSKER ALLE TELEPENSJONISTER EN RIKTIG GOD SOMMER.

Lilly U. Skotmyr/leder

Styret i Bodø/Salten pensjonistforening. Foran: Liv Hågensen og leder Lilly U. Skotmyr. Bak: Terje Nordvik, Laila Evjenth, Ingri Kristiansen og Gerd B. Kristensen.

HAMARFORENINGEN 25 ÅR

Den 5. desember 1977 møttes 20 pensjonister i Jernbanesamfundets lokaler i Hamar. Televerkets pensjonistsforbund sto som innbyder, representert ved forbundsformannen Terje Oppsann og sekretær Paul Strøm.

Med sikte på å stifte Televerkets pensjonistforening, Hamar, ble det gjort følgende vedtak fra møtet: Opprette arbeidsutvalg med sikte på å utarbeide program for konstituerende møte den 24. februar 1978. Arne Steihaug ble arbeidsutvalgets formann. Han ble også foreningens første leder.

Mellom 20 og 30 medlemmer var tilknyttet foreningen i starten. Kontingenten var 25 kr. I dag har det vokst til nær 80 medlemmer og 100 kr i kontingent. Møtevirksomheten har vært rimelig aktiv disse 25 årene. Medlemsmøter, årsmøter, styremøter og julemøter har vært holdt med vekslende innhold utenom vanlig sakliste. Fra 1989 har det også blitt arrangert pensjonisttreff for Mjøsbyene og Kongsvinger, senere ble også Lillestrøm og Østfoldbyene med. Treffene har vært svært vellykket. Foruten dette har det også gjennom årene vært arrangert turer.

Gjennom 25 år har åtte av medlemmene delt på lederjobben. Dagens leder er Arne Trønnes som også var med på å stifte foreningen, da som representant for NTTF. Aldersspennet i foreningen er fra 65 til over 90 år. Det er sagt, og kanskje med rette, at å drive foren-

Styret i Hamar-foreningen ved 25 års jubileet: Odd Høistad, Erling Østberg, Ragna Trønnes, leder Arne Trønnes og Jon Kroken.

ingsarbeid i dag er vanskelig. Det er så mange tilbud, og med TV-en som det største. Tross dette, la oss håpe at foreningen vil bestå og at telepensjonistene fortsatt vil finne hygge ved å være sammen på møter, turer og andre sammenkomster.

Vi ser tilbake på 25 års drift av foreningen med glede og ønsker alle medlemmer til lykke med jubileet som vil bli markert på årsmøtet den 5. mars.

Jon Kroken/Leder

INVITASJON TIL SELSKAP I OSLO

Nye og yngre pensjonister inviteres til Selskap! Vi i Osloforeningen savner mange pensjonistkollegaer som kanskje ikke finner veien til våre nye og fine lokaler. Ikke bare det - foreningen trenger virkelig flere medlemmer som kan hjelpe oss med å fornye oss og gi flere aktiviteter etter hvert.

Vi tilbyr dere en formiddag i uka, for eksempel torsdagene, til felles møtedag for de yngre medlemmene.

Derfor vil vi gjerne invitere dere til pizza og rødvin en formiddag på NyStua vår - og håper at mange vil komme. Ta gjerne kontakt med andre pensjonister som dere kjenner, og be dem med.

Velkommen til oss og NyStua: Mandag 12. mai 2003 kl 1100.

Vår adresse er Kongensgt 8. Der er det en Securitas-vakt som tar i mot fra kl 1030 til 1330 på hverdager.

Ring oss gjerne på 22776143 for påmelding.

Hilsen Inger Trøan/leder Osloforeningen

Livets ettermiddag

Pensjonister, sol dere i livets ettermiddag og erkjenn at dersom du har helse i behold, kan du umulig ha det bedre enn etter at du la fra deg verktøyet etter et langt arbeidsliv.

Tenk å være så privilegert at du kan yte noe for andre og ikke bare sitte og vente på å få hjelp. Det er du og jeg som skal hjelpe dem på samme alder som oss, eller eldre, det er du og jeg som skal sørge for at

deres ettermiddag blir like lys som vår egen, det er du og jeg som skal glede oss sammen med dem og få mer igjen enn vi gir.

Det er nemlig du og jeg som skal bry oss om de andre!

Willy Mørch/lykkelig som pensjonist
(innlegg i Adresseavisen)

ENGASJERT PENSJONISTER I FØRDE

Telepensjonistane i Sogn og Fjordane har saman med andre pensjonistforeningar og foreningar som organiserer seniorar, danna ei støttegruppe for våre eldste eldre. Seniorgruppa er partipolitisk nøytral og skal arbeide med eldresaker som er prioriterte av dei tilslutta lag og organisasjonar, og saker som vi sjølve tek opp. Seniorgruppa skal ha eit organisert samarbeid med Eldrerådet.

Gruppa har sett opp et arbeidsprogram på 11 punkt som omfatter eldrepolitikken i kommunen generelt, og dei forskjellige tilbud og tenester eller mangel på slike, spesielt. Det vert sagt at vi pensjonister er for lite samfunnsbevisste og overlet for mykje til andre. Dette er vi innstilte på å gjere noko med.

Seniorane utgjør statistisk omlag en fjerdedel av veljarmassen, så vi bør ta vare på våre demokratiske rettar. Ein måte å gjere dette på, er å støtte dei partia som set våre saker på dagsordenen. Vi meiner til dømes at alderssamansetninga i kommunen må

komme til syne også ved nominasjon av kandidatar til bystyret. Derfor har vi bedt alle politiske parti om å nominere kandidatar over 62 år. Vidare har vi bedt alle politiske parti om å setje nærare definerte eldrepolitiske saker på sine program.

Telepensjonistane i Sogn og Fjordane meiner at behovet for støtte til dei eldste eldre heller er større no, enn då vi først tok opp denne saka for eit år sidan. Det kjem stadig nye meldingar om kutt i hjelpetilboda til dei eldre. Dessutan trur vi at det betyr mykje for den enkelte å vere aktiv og føle at ein kan gjere noko som kan komme til nytte. Martin Luther King har sagt det slik: "Når gode menneske ikke foretar seg annet enn å ta seg av barna sine, besøke venner, se på TV og drive sport, kan vonde krefter herje fritt, for da er det ingen som stanser dem."

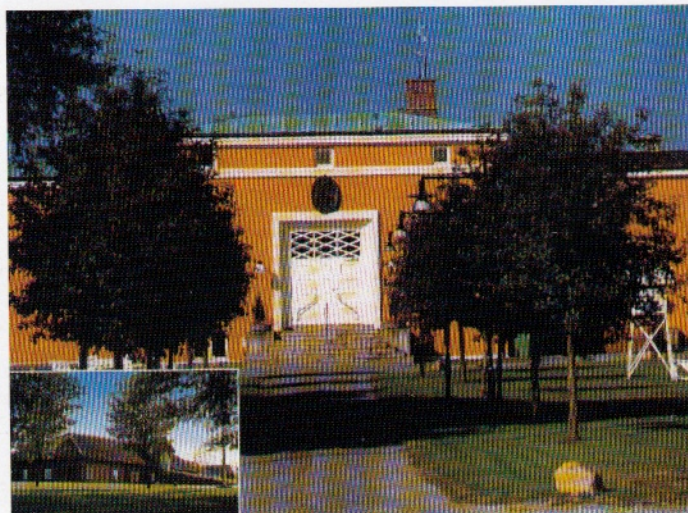
Derfor vil vi gjerne "bry oss" når det gjeld eldresaker.

Dagunn Klakegg

Julemøte på Jeløya

Telepensjonistene i Østfold holdt sitt julemøte den 18. desember 2002 på Telenors Kurs- og konferansehotell. Stedet ligger nydelig til på Jeløya ved Moss.

Vi fikk en varm mottakelse, og alt var lagt til rette for at vi skulle få en fin dag. I spisesalen var bordene dekket med blomster og lys, og vi var 107 telepensjonister som fikk servert veltillaget julemat. Betjeningen var blide og hyggelige, og de fikk oss til å føle oss vel. God underholdning satte prikken over i-en. Vi hadde det faktisk så fint at vi ønsker å komme tilbake neste jul.

Jorunn Korneliussen

OSLOFORENING I NYE LOKALER

Pensjonistene i Osloforeningen har i mange år leid lokaler av Telenor i Kongens gt 12 der vi overtok den gamle kantinen i underetasjen etter tidligere Personal i Teledirektoratet.

Huset er solgt, og det er med litt vemod vi flytter - for vi synes alle det var trivelige lokaler, og vi hadde store formiddagstreffer og mange besøk hver ukedag.

Nå har vi flyttet til Kongensgt 8 hvor vi har fått romslig møtelokale

- det vi kaller NyStua, og i tillegg har vi kontorplasser til foreningen vår. Vi blir naboer til Telepensjonistenes Landsforbund og Sentrale Enheter som flytter inn i kontorene tvers over gangen. Vi har fått et felles møterom, og Sentrale Enheter har også fått et nydelig treffrom i etasjen under oss.

Vi er glad vi har røtter i Telenor som har vist oss stor raushet og velvilje. Vi har fått utrolig flott hjelp fra Telenor Eiendom som har hjulpet oss med planlegging og pusset opp og ominnredet kontorlokalene til vår trivelig NyStue. Og hva kan et tidligere printerrom brukes til? - jo da, til et koselig kjøkken med masse skap!

Snekkere har flyttet på vegger slik vi - pensjonistene - ville ha det. Lokalene ble vasket og gulv bonet, vi fikk nye kontormøbler, og elektrikere har flyttet lampene til NyStua, og vaktmester og håndverkere har hjulpet oss med så mange prosjekter. Til flyttes-

Bjarne Ulvang fra Forbundsstyret gratulerer Inger Troan med nye pensjonistlokaler.

jauen fikk vi med oss flere av medlemmene, slik at vi kunne bruke traller til det meste av utstyret. Det tok bare noen timer før alle møblene var flyttet over. Og med hjelp av ekstra mannskap kom også vårt gamle, og svært tunge piano trillende inn i NyStua til stor jubel!

Alle telepensjonistene, inkludert alle i styret og komiteer, er svært takknemlig for den helt spesielle og romslige hjelpen vi har fått fra Telenor Eiendom - som har gitt oss støtte og hjelp til å få så nydelige lokaler til glede for våre medlemmer i årene fremover.

Tusen takk for all hjelp!
Hilsen Inger og telepensjonistene i Oslo.

KUNDESERVICE RYDDER I RABATTENE

Telenor har startet en opprydding av ordningen med rabatt på abonnementsavgiften som mange pensjonister fikk da de sluttet i Telenor. Mange har reagert på oppringing og spørsmål fra KS om pensjonistrabatten de har. Telenor HR opplyser at det er mye uklart omkring rabattavtalene i konsernet. Det arbeides nå med å skaffe seg oversikt. Det er derfor for tidlig å

gå ut med informasjon til pensjonistene om eventuelle endringer i rabattordningene.

For vår del håper vi Telenor kan vise velvilje overfor pensjonistforeningene ved at lederen i den enkelte forening innrømmes rabatt på abonnementet i sin funksjonstid. Men det er vel å vente for mye?

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDALE	Björg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Lilly Urskar Skotmyr	Postboks 228	8001 Bodø	75 56 08 00
DRAMMEN	Bjørn Ivar Eidsvig	Heggeveien 13	3043 Drammen	32 81 14 60
GJØVIK	Bjørn Kjensberg	Frans Olsensv. 11	2817 Gjøvik	61 17 39 09
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomsterveien 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 10
GUDBRANDSDAL	Solveig Båtstoløkken	Grendeveien 10, Sjøa	2670 Otta	61 23 60 34
HAMAR	Arne Trønnes	Oluf Melvoldsgate 32	2318 Hamar	62 52 32 50
HARSTAD OG OMEGN	Henny Hofso	Buveien 17	9406 Harstad	77 06 17 07
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvegen 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkveien 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggeveien 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundveien 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Øyvind Jensen	Jegersborggate 8 C	3257 Larvik	33 18 27 46
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Doseh	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Arve Dehli	Gamle Rovensvei 39	1900 Fettsund	63 88 14 22
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrid Jordhøy	Torbjørnsveg 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusveien 2	7800 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Hjalmar Bruvoll	Frydenlundsgate 34 A	8516 Narvik	76 94 66 56
NORD-ØSTERDAL	Klaus Lillevold	Hesteskoen 2 B	2500 Tynset	62 48 11 51
OSLO	Synnøve Nordahl	Dragonstien 31	1062 Oslo	22 30 51 02
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenveien 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Leif Willy Fjeld	Sikringssalsvn. 126 B	3213 Sandefjord	33 45 86 16
SENTRALE ENHETER	Gerd Waktaar Gamst	Lille Borgenvn. 14	0370 Oslo	22 49 46 50
SKIEN	Elsie Marit Hansen	Nedre Rønningen 6 B	3740 Skien	35 59 84 77
SOGN OG FJORDANE	Björg Årskaug Vie	Vie	6800 Førde	57 82 13 36
STAVANGER	Mery Hope	Johannesgate 23	4014 Stavanger	51 56 33 84
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundsnesveien 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Inger Qvam	Magnus Berføttsv. 1 B	7046 Trondheim	73 91 81 50
TØNSBERG	Astrid Fagernes	Jupiterveien 6	3113 Tønsberg	33 32 57 10
VALDRES	Astri Jodalen	Øvreveien 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ørnetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30